

DE OPLICHTER ANNO NU

Site en teksten © De Satiricus.nl, 16 oktober 2007

In het gevangeniscomplex 'PTTTC III' in Montevideo bezoeken we de 39-jarige Jorge Gomez, een Uruguyaanse junior-bankier. Jorge Gomez is een vriendelijk ogende, kleine, bebaarde man. Hij heeft een blauw gevangenispak aan, wat betekent dat hij tot de zware criminelen behoort. Zijn oogopslag is er een van pure triestheid.

De bezoekershal van de gevangenis is groot, rond, grijs en grijs, iets om snel te vergeten. We worden door gewapende bewakers gesommeerd om op formica stoeltjes te gaan zitten. We communiceren met Gomez via een telefoon, met een hek tussen ons, net als in films.

Hoe kwam hij aan zijn idee? vragen we hem door de hoorn. Gomez fronst zijn wenkbrauwen.

'Het was mijn idee om net als meesteroplichter Madoff heel veel geld te verdienen aan een financieel systeem. Ik wilde het alleen andersom doen, zodat na afloop ik niet in de bajes zat, maar op een tropisch eiland.' Hij slikt even want hij zit natuurlijk wel in de bajes en niet op een tropisch eiland. 'Ik las een boekje over het geheim van het omkeren van ideeën, en ik dacht: de enige manier om mensen te motiveren voor zo'n systeem, is door de lening zonder tegenprestatie uit te keren, waarbij ze vooraf rente krijgen.

Hij kucht en kijkt onzeker om zich heen.

'Het is zo slim dat nog nooit iemand het had bedacht, dacht ik. Ik kende drie mensen. Ik gaf hen geld, met rente. Tot zover ging alles goed. Het is een piramidesysteem, dus het moest vanzelf terugkeren, dacht ik. Mijn klanten, die mij nu kenden als een vrijgevige bankier, zouden vast en zeker terugkomen met het geld en dan met nog veel meer geld. Ze kwamen echter terug met vrienden die ook geld wilden met rente. Ik gaf ze dat ook weer met rente.

'Toen kwam ik erachter dat ik 70.000 dollar had betaald en nog niets had verdiend. Ik wilde ermee stoppen. Maar er kwam nog een vriend van hen met de vraag of hij 50.000 dollar van mij kon lenen waar hij graag 10.000 dollar rente bij wilde hebben. Het ging om mijn goede naam, en mijn goede naam zou mijn rijkdom betekenen. Dus ik betaalde hem.

'Ik was blut. Ik stal een pak melk en brood om wat te eten te hebben, en daarna beroofde ik maar mijn eigen bank, want ik had geld nodig voor de leningen. Toen werd ik gearresteerd, gelukkig maar achteraf,

want stel je voor als al zijn vrienden ook waren gekomen met de wens voor geld, en ik die ook rente had moeten betalen. Wie weet zou uiteindelijk wel de staat Uruguay zijn langsgekomen om mij hun staatsschuld af te laten lossen. Ik zou de persoon op aarde worden met de grootste schuld, want in tegenstelling tot het systeem van Madoff, zou het geld alleen maar van mij blijven komen.'

Gomez staart naar de vloer, strijkt door zijn baard, en zegt bijna onhoorbaar: 'Ik heb geleerd dat het omdraaien van dingen niet meteen iets oplevert, of ja, een omgekeerde piramide, met mij eronderaan, gespietst wordend door de punt van de piramide.' Na een aarzeling voegt hij toe: 'Ik kan tenminste zeggen: ik heb het geprobeerd.'

Een zoemer klinkt, we leggen de hoorns op de haken, en zwaaien hem uit, terwijl hij door de gevangenisbewaarders ruw wordt teruggeleid naar zijn cel. We vertrekken snel uit de gevangenis en zijn blij dat we buiten in het zonnetje vrij kunnen rondlopen.

EINDE